

derfor ment, at der ikke var anden Udvej end at nægte Beløbet. Har man kunnet undvære Damperen tidligere, kan man vel undvære den et Aar endnu, og til Efteraaret kunne vi saa maasse komme overens om, hvorledes dette Forhold skal ordnes. — De øvrige Vædringsforslag, som ere stillede under dette Ministerium paa § 26, ere tiltraadte af hele Udvalget, og jeg finder derfor i Djeblippet ingen Anledning til at omtale dem med Undtagelse af Vædringsforslaget Nr. 192, som angaar den bekendte Post, 150,000 Kr. til ekstraordinære Politiforanstaltninger, og jeg behøver vel ikke her nærmere at motivere, hvorfor Flertallet af Udvalget foreslaar Tinget at nægte denne Bevilling.

Paa § 27 findes der ligeledes kun 2 Forslag, som ere tiltraadte af hele Udvalget i Overensstemmelse med tidligere Praksis lige over for den Slags Sager, nemlig Ublaas til Embedsboliger for Justitsembedsmænd, saa jeg ser ikke, at der er mere for mig foreløbig at omtale under dette Ministerium.

Justitsministeren (Mellermann): I Anledning af de stillede Vædringsforslag skal jeg først, hvad det under Nr. 33 omtalte angaar, indskrænke mig til at bemærke, at jeg kan henholde mig til, hvad den ærede Ordfører derudtalte. Jeg tror, at han har tydeligt forklaret, hvad Hensigten er med denne Bevilling, og tillige har retfærdiggjort den, saa jeg ikke antager, at jeg for mit Vedkommende behøver at tilføje mere. — Hvad Vædringsforslaget under Nr. 34 angaar, maa jeg stadig beklage, at man er uvillig til at yde denne lille Hjælp; det er ubilligt mod den, der udgiver Lov- og Ministerialtidenden, at man vedblivende er uvillig til at forhøje Beløbet til at støtte ham med en Assistent's Antagelse, uagtet Arbejdet er steget overordentlig betydeligt i Omfang siden den Tid, hans Løn blev fastsat, hvortil særlig under de nuværende Forhold kommer den meget betydelige Uvejighed, han faar med Korrekturlæsning i Anledning af den nye Retsskrivnings Indførelse. Derfor tror jeg at maatte beklage, at det ærede Udvalg, som ellers, hvad jeg meget paastønner, har været imødekommende paa mange andre Punkter, ikke har kunnet paa dette lille Punkt imødekomme mit Ønske. Hvad de andre Forslag angaar under denne Paragraf, skal jeg ikke dvæle videre ved dem, men kun gøre nogle Bemærkninger angaaende Forslaget Nr. 51, der staar i Forbindelse med et Forslag paa § 26, nemlig Desinfektionsforanstaltninger under Karan-

tænekommissionen. Jeg beklager ogsaa, at dette Spørgsmaal er blevet rejst saa sildig, men det er ikke min Skyld; jeg har først faaet Forslaget paa et sent Stadium og for øvrigt fremmet det til Finansudvalget saa meget som muligt. Jeg har altid gjort mig det til Princip, at naar der kommer noget, inden Finansudvalget har afsluttet sine Forhandlinger, sender jeg det Sagen; det synes jeg er den rigtigste Fremgangsmaade baade overfor Finansudvalget og overfor Andragerne. Naturligvis, hvis saa Finansudvalget ikke kan faa tilstrækkelig Tid til at overveje Sagerne, kan jeg ikke gøre ved det; men ved at tilstille Finansudvalget de omtalte Sager mener jeg at have gjort, hvad der er det rigtigste. Hvad ellers selve denne Foranstaltning angaar, saa er Forholdet for Djeblippet det, at naar der skal finde en saadan Desinfektion Sted af Personer eller deres Rejssegods, udføres det nu paa den Maade, at de ved Droste befordres gennem Byen ud til St. Johannes Stiftelsen, det Sted, hvor Kommunens Desinfektionsanstalt findes. Det er en meget lidet betryggende Fremgangsmaade, og det er jo næsten umuligt, at de Folk ikke maa komme mere eller mindre i Berøring med andre. Desuden er det jo ifølge Sagens Natur en midlertidig Foranstaltning, idet disse Desinfektionsforholdsregler skulle egentlig besørjes og betales af Staten. Naar man altsaa skal have en endelig Ordning af disse Ting, saa er der jo kun to Ting mulige, enten at en saadan Desinfektionsanstalt maatte indrettes paa Land eller ogsaa, at den maatte finde Sted ved et Fartøj til Søs; den ene eller den anden af disse to Udveje er det nødvendigt at gaa. Hvad det angaar her at indrette en saadan Desinfektionsanstalt paa Land, saa møder der for det første den Vanskelighed, at det er ikke let her i Kjøbenhavn at finde et passende Sted dertil. Det skal naturligvis være et affides Sted, og Kommunen har ikke villet tillade, at Anstalten blev anbragt paa Dre-sundshospitalets Grund. Derfor har man egentlig saa at sige maattet opgive at finde et passende Sted paa Land. Men dertil kommer, at det vistnok ogsaa i flere Henseender er mere betryggende, at Desinfektion finder Sted paa Søen ved Siden af Skibet, saaledes at der slet ikke bliver Lejlighed til at komme i Berøring med andre, førend Desinfektion har fundet Sted. Derfor har Karantænekommissionen foreslaaet Anstaltelsen af dette Fartøj, hvormed Meningen var, at det skulde løbe op paa Siden af Skibet, og Desinfektionen foretages der om Bord, saaledes at de paagældende slet ikke kom i Berøring med andre Mennesker fra Land